

Stanowisko nr 14/XXXIV/2025
Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność”
z dnia 31 sierpnia 2025 r.
z okazji Dnia Solidarności i Wolności

Dzisiaj mija 45 lat od historycznej chwili podpisania Porozumień Gdańskich i powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Upamiętniamy zryw Polaków do wolności i niepodległości, który zapoczątkował proces upadku komunizmu i wyzwolenia narodów Europy Środkowej i Wschodniej. Tylko wspólnie, solidarnym zrywem pod znakiem krzyża, można było obalić ten nieludzki system.

Czas ludzi „Solidarności” trwa - to ciągle dążenie do wspierania rozwoju Ojczyzny. W czasie stanu wojennego przesłaniem Polaków było hasło Ojca Świętego: „Nie ma wolności bez Solidarności”. Dzisiaj coraz bardziej aktualne staje się zawołanie „Nie ma sprawiedliwości bez Solidarności”.

Najwyższy w UE wzrost bezrobocia wśród ludzi młodych, łamanie praw pracowniczych, praw związkowych, różnicowanie płac na tych samych stanowiskach pracy, to obecnie polska norma, na którą nie ma zgody. Pracownicy Polski Wschodniej mają z tym zjawiskiem do czynienia na co dzień. Narasta fala dyskryminacji w zatrudnieniu, szczególnie w instytucjach państwowych. Na Państwie Polskim spoczywa obowiązek kreowania dobrych stosunków pracy, wolnych od patologii. Nadal nie mamy w kraju rozwiązań, które skutecznie zniechęcą pracodawców do dyskryminowania pracowników i zagwarantują zwłaszcza równe traktowanie kobiet i mężczyzn w zatrudnieniu i wynagradzaniu.

Przesłanie hymnu „Solidarności” jest ciągle aktualne: „Nasz jest ten dzień a jutro jest nieznane, lecz żyjmy tak, jak gdyby nasz był wiek; pod wolny kraj spokojnie kładź fundament”. Współczesny związek zawodowy „Solidarność” to walka o godne życie pracowników, bezpieczną pracę, sprawiedliwą płacę, podmiotowość pracownika, pracę wolną od dyskryminacji, wolność obywatelską do zrzeszania się w związku zawodowym.

W roku 45. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” żądamy przestrzegania przez pracodawców konstytucyjnego prawa do korzystania z wolności związkowej, która jest często w kraju „Solidarności” nieprzestrzegana i deptana. Nadal w Polsce związkowcy są wyrzucani z pracy, mają zamkniętą ścieżkę kariery, w zakładach pracy pracownicy nie mogą organizować się w NSZZ „Solidarność”, nie korzystają z pełni praw obywatelskich zagwarantowanych w konstytucji RP. Ze wszystkich stron sceny politycznej słyszymy głosy o przestrzeganiu

praworządności i konstytucji, tymczasem w Polsce łamane są prawa pracownicze także tam, gdzie pracodawcą jest Państwo. Tylko Związki Zawodowe są w systemie demokratycznego państwa ważnym podmiotem dialogu społecznego i gwarantem partycypacji pracowniczej u pracodawców. Członkowie związków zawodowych w Polsce, pracujący na rzecz innych pracowników, są fundamentem stabilnego rozwoju gospodarczego i budowania państwa obywatelskiego - nie powinni być przez pracodawców traktowani jak niechciane koszty. Życie, zdrowie, wolność osobista i związkowa pracowników w zakładach pracy musi być skutecznie chroniona przez państwo. Obecnie, zbyt wielu pracowników traci życie lub zdrowie w pracy np. w branży budowlanej czy w handlu tylko dlatego, że dla zysku oszczędza się na kosztach bezpieczeństwa czy organizacji pracy. „Solidarność” była, jest i będzie związkiem zawodowym, który skutecznie broni praw pracowniczych. Od 45 lat działamy na rzecz poprawy warunków pracy i płacy w oparciu o zasady sprawiedliwości społecznej.

Apelujemy do parlamentarzystów i rządu RP o zmianę prawa i przestrzeganie prawa polskiego, aby skuteczniej walczyć z nieuczciwymi pracodawcami, gwarantując pracownikom ochronę praw obywatelskich i związkowych.

Dzisiaj Polska zderza się z wyzwaniem współczesnego świata. Wojna na wschodzie, polityka gospodarcza i polityka celna unii europejskiej, Zielony Ład i brak dynamicznego rozwoju produkcji w naszej Ojczyźnie prowadzi do upadku rodzimego przemysłu, braku bezpieczeństwa energetycznego, spadku wydobywania węgla, produkcji nawozów sztucznych, wypierania z rynku polskiego przewoźnika kolejowego czy narodowego dostawcy usług pocztowych. Brak efektywnego, racjonalnego wsparcia dla oświaty i edukacji, dla nauki i wynalazczości polskiej, kryzys służby zdrowia, brak racjonalnego i tak potrzebnego wsparcia przez rząd RP ochrony zdrowia mieszkańców województwa lubelskiego stale osłabia kondycję społeczeństwa, a postępująca niska liczba urodzeń i laicyzacja wyniszcza Nas i obniża ducha Narodu. Rodzina jest fundamentem narodu, a czas dla niej musi być chroniony szczególnie w niedzielę i święta. Dzisiaj stoimy w obliczu kryzysu Państwa Polskiego i Rodziny.

Zarząd Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność” wyrażając wdzięczność ludziom „Solidarności” za odwagę i skutecznie wytyczoną Polską Drogę do Wolności, w poczuciu odpowiedzialności za byt i rozwój społeczeństwa polskiego, w tym Lubelszczyzny, zwraca się do rządu RP o pilne wypracowanie narodowej strategii przeciwdziałania kryzysowi gospodarczemu i społecznemu, skutecznej ochrony zdrowia i miejsc pracy, w tym efektywnego wsparcia rozwoju ruchu związkowego w Polsce. Niezbymalnym prawem pracowników jest czerpanie z pełni praw konstytucyjnych, wolnych od jakiegokolwiek negatywnego wpływu pracodawców i polityków.

Jan Paweł II mówił, że „wolność jest zarazem darem i zadaniem”. „Solidarność” została nam dana przez strajkujących robotników w sierpniu 1980 jako dziedzictwo, ale też zadanie do wypełnienia. Trzeba zrobić wszystko, aby ich trud nie poszedł na marne. Zachowanie pamięci o odważnych robotnikach 1980 roku stanowi naszą powinność, a jej wypełnianie wyraża się w odpowiedzialnej działalności NSZZ „Solidarność” w trosce o Ojczyznę, Rodzinę i byt przyszłych pokoleń Polaków. Domagamy się właściwego i godnego upamiętnienia polskich bohaterów tamtych dni. Żądamy zaprzestania działań podważających zasadność funkcjonowania Instytutu Dziedzictwa Solidarności w Gdańsku.

Chwała bohaterom lipca, sierpnia i września 1980.

Niech Żyje Polska.

Szczęść Boże pracownikom i mieszkańcom Lubelszczyzny.

Zarząd Regionu